

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.774 van 21 januari 2003
in de zaak A. 66.175/XII-1664.**

In zake : Marie-Jeanne DESCHEPPER,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Staelens,
kantoor houdende te Brugge,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL WEST-
VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. Bral,
kantoor houdende te Gent,
Henleykaai 3 R.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Jeanne Deschepper op
30 oktober 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- “1. de beslissingen van de Raad van Bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen, Vlaamse Autonome Hogeschool, van verzoekster niet bekende datum, waarbij mevr. Lambrecht Annick, juffr. Kennes Sybille, dhr Debosschere Stefaan en dhr Theys Lieven tijdelijk werden aangesteld aan de Hogeschool West-Vlaanderen, Vlaamse Autonome Hogeschool, departement Hogeschool Simon Stevin.
2. de beslissingen van dezelfde Raad van Bestuur waarbij impliciet geweigerd werd verzoekster aan te stellen”;

Gezien de memorie van verzoekster, de memories van antwoord
en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 19 november 1998 die de neerlegging
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. Staelens, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat I. Martens, die loco advocaat E. Bral verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. In het Belgisch Staatsblad van 29 juni 1995 verschijnt een oproep tot de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling in een statutair wervingsambt in een Vlaamse Autonome Hogeschool voor de periode van 1 september 1995 tot 31 december 1995.

2. Verzoekster, vast benoemd leerkracht HSO en sedert 1 september 1992 tijdelijk aangesteld als lerares HOKT - TV economische vakken bij het Instituut voor het Hoger Onderwijs Simon Stevin (thans het departement Simon Stevin van de hogeschool West-Vlaanderen), stelt zich op 30 juni 1995 kandidaat voor een aanstelling voor de autonome hogeschool West-Vlaanderen. Op het aanvraagformulier vermeldt zij onder meer haar diploma's, haar ervaring buiten het onderwijs en haar ervaring in het onderwijs in de telkens daartoe voorziene ruimte.

Een "Bijlage I" bij het formulier, mede ondertekend door het instellingshoofd, vermeldt voor verzoekster bij "rechten als tijdelijke" :

“Ambt lerares TV HOKT
Vakspecialiteit economische vakken
Opdracht 19/19
Ingangsdatum 1.09.92”.

Een “Bijlage II” bij het formulier vermeldt onder meer dat verzoekster “voldoet aan de voorwaarden van art. 318, 2°, b 3” en preciseert “3 j. anciënniteit H.O. op 31.12.95 - meer dan 10 j. nuttige anciënniteit (onder voorbehoud erkenning HS-bestuur)”.

3. Op 28 augustus 1995 beslist het departementshoofd “zelf een voorstel tot aanstelling van tijdelijk onderwijzend personeel in het departement Simon Stevin te formuleren en dit voorstel voor te leggen aan de algemene directeur voor bekrachtiging door de Raad van Bestuur” en voor de selectie volgende criteria te hanteren :

“- de kandidaat die tijdens het academiejaar 1994-1995 de betrekking heeft uitgeoefend en een gunstige beoordeling bekomen had, wordt terug voorgesteld voor een tijdelijke aanstelling;

- indien er minder betrekkingen in een bepaald vakgebied zijn dan in het academiejaar 1994-1995, word(t)(en) de kandida(a)t(en) met de minst gunstige beoordeling niet weerhouden; indien alle beoordelingen gunstig zijn, word(t)(en) de kandid(a)t(en) met de minste anciënniteit aan het departement niet weerhouden.

- indien het om een nieuwe betrekking gaat, zullen de kandidaten door het departementshoofd opgeroepen worden voor een sollicitatiegesprek”.

Voor vijf voltijdse betrekkingen in het vakgebied handels- en economische wetenschappen zijn er zeventien kandidaten, waarvan verzoekster en zes anderen in het academiejaar 1994-1995 een betrekking waarnamen aan het departement. Het departementshoofd formuleert volgend voorstel :

“Selectie :

Hosten Erna, Lambrecht Annick en Matyn Marlene bekwamen een gunstige beoordeling in het academiejaar 1994-1995. De beoordeling van Delodder Johan, Kennes Sybille en Debosschere Stefaan was voldoende, doch met enig voorbehoud. Kennes heeft de minste anciënniteit aan het departement.

Het minst-gunstige beoordelingsverslag van de kandidaten vermeld onder (1) is dit van Deschepper. De tekortkomingen zijn als volgt te situeren :

- klachten van studenten wegens ongestructureerd lesgeven, wijze van examineren, financiële regeling studie- en cursusmateriaal.
- onwil bij het werken in teamverband met de collega's (o.a. bij de vraagstelling voor de examens in parallelle klassen; houding tegenover ombudsman bij klacht van studenten).
- begeleidingsverslag van de pedagogisch adviseur van de Argo.

- ontwerpverslag van de opleidingsdoorlichting van de afdeling bedrijfsmanagement, o.a. blz. 28 en perceptie van de studenten in de studentenenquête. Worden voorgesteld voor een tijdelijke aanstelling : Hosten, Lambrecht, Matyn, Delodder, Debosschere”.

4. Op 6 september 1995 beslist de raad van bestuur van de autonome hogeschool West-Vlaanderen “de tijdelijken zoals in bijlage aanwezig, aan te stellen (tot 31 december 1995)”. Voor de kwestieuze betrekkingen betreft het Stefaan Debosschere, Johan Delodder, Erna Hosten, Annick Lambrecht en Marlene Mattyn.

5. Ondertussen heeft verzoekster een 5 september 1995 gedateerd schrijven gericht aan de verwerende partij waarin zij opmerkt nog geen nieuws te hebben ontvangen omtrent haar aanstelling en waarin ze herinnert aan de voorrangsrechten van artikel 318 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna het hogescholendecreet), waarop zij zich beroept.

6. Op telefonisch verzoek van de verwerende partij bezorgt verzoekster op 12 september 1995 bijkomende documenten “tot staving van mijn nuttige beroepservaring buiten het onderwijs”.

7. Op 15 september 1995 schrijft de verwerende partij aan de administratie hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek van de Vlaamse Gemeenschap :

“Artikel 99 van het hogescholendecreet stelt dat het hogeschoolbestuur de nuttige beroepservaring van de personeelsleden beoordeelt.
Artikel 99 treedt in werking op 1 januari 1996.

Artikel 318, 2°, b, derde streepje van hetzelfde decreet stelt tien jaar nuttige beroepservaring als één van de voorwaarden opdat tijdelijke personeelsleden van de overgangsmatregelen zouden kunnen genieten.

Artikel 318 treedt in werking op 1 september 1995.

Mag ik u langs deze weg vragen wie bevoegd is om een uitspraak te doen over het al dan niet in aanmerking nemen van de nuttige beroepservaring zoals bedoeld in artikel 318 en welke procedure daartoe desgevallend moet gevolgd worden”.

8. Op 27 september 1995 antwoordt de administratie “dat het hogeschoolbestuur bevoegd is om uitspraak te doen over het al dan niet in aanmerking nemen van nuttige beroepservaring zoals bedoeld in art. 318. Daartoe is geen speciale procedure vastgesteld. De datum van inwerkingtreding van artikel 99 zal hiermede in overeenstemming gebracht worden”.

9. Op 17 oktober 1995 beslist de raad van bestuur van de hogeschool :

“Als nuttige beroepservaring, zoals bedoeld in artikel 318 b, derde streepje, van het hogescholendecreet wordt erkend :

de nuttige beroepservaring die tot en met 15 januari 1994 door het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk werd erkend als nuttige beroepservaring in functie van het hoger onderwijs en als dusdanig in aanmerking werd genomen bij het toekennen van de geldelijke anciënniteit op dezelfde datum.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 99 van het hogescholendecreet berust de bewijslast bij het personeelslid dat zich op deze nuttige ervaring beroept om te kunnen genieten van de overgangsmaatregelen conform artikel 318, b van het hogescholendecreet”.

10. Op 28 december 1995 schrijft verzoekster de hogeschool aan om haar “per 1 januari 1996 de aanstelling te verlenen waarvoor ik reeds heb gekandideerd voor de periode 1 september 1995-31 december 1995”.

11. De algemeen directeur en de voorzitter van de hogeschool antwoorden op 16 januari 1996 :

“Uw schrijven van 28 december 1995 hebben wij in goede orde ontvangen.

Wij hebben u reeds vroeger meegedeeld waarom u niet kan genieten van de bepalingen van artikel 318, 2°, van het hogescholendecreet.

Ingevolge de beslissing van de Raad van Bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen VAH kan de door u aangebrachte nuttige beroepservaring niet in aanmerking worden genomen in functie van het hoger onderwijs.

De heraanstelling van tijdelijke personeelsleden met ingang van 1 januari 1996 betreft een interne werving. Conform artikel 335, § 1, derde alinea, van het hogescholendecreet is dit enkel van toepassing op de personeelsleden die op 1 oktober 1995 in dienst waren van de hogeschool of haar rechtsvoorganger.

Elke andere aanstelling moet, conform artikel 119, § 2 en artikel 166, § 2 van hetzelfde decreet, gebeuren via publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Op het ogenblik dat een betrekking binnen uw onderwijsbevoegdheid vacant wordt, zal deze derhalve voor externe werving worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Indien u dat wenst, kan u bij die gelegenheid uw kandidatuurstelling indienen”.

Ook het departementshoofd van de hogeschool antwoordt op 18 januari 1996 :

“U kon op 01.09.95 niet genieten van de overgangsbepalingen van artikel 318, 2° van het hogescholendecreet.

U had immers geen 10 jaar erkende nuttige beroepservaring.

Om de aanvang van het academiejaar vlot te laten verlopen, werd beslist dat ieder departementshoofd, aangesteld door de Raad van Bestuur v.a.h., een

voorstel tot aanstelling van tijdelijk personeel zou formuleren om voor te leggen aan de algemeen directeur voor bekrachtiging door de Raad van Bestuur.

Voor de selectie werden criteria gehanteerd.

Uw kandidatuurstelling werd niet weerhouden.

De heraanstelling van tijdelijke personeelsleden met ingang van 01.01.96 betreft een interne werving. Dit is enkel van toepassing op de personeelsleden (art. 335, § 1, derde alinea van het hogescholendecreet) die op 1 oktober 1995 in dienst waren van de hogeschool of haar rechtsvoorganger.

Elke andere aanstelling moet gebeuren via publicatie in het Belgisch Staatsblad (artikel 119, § 2), waarbij iedereen, die aan de gestelde voorwaarden voldoet, zich kandidaat kan stellen”;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in het inleidend verzoekschrift een beslissing van voor haar dan nog onbekende datum bestrijdt en stelt in “de loop van de maand september 1995” te hebben vernomen dat Annick Lambrecht, Sybille Kennes, Lieven Theys en Stefaan Debosschere “werden aangesteld om prestaties te leveren die onder verzoeksters bekwaamheidsbewijzen vallen”; dat zij de nietigverklaring vordert van de tijdelijke aanstelling van de vier genoemde personen en van de daar uit blijkende weigering om haar een tijdelijke aanstelling toe te kennen;

Overwegende , ambtshalve, dat het beroep onontvankelijk is in de mate waarin het is gericht tegen tijdelijke aanstellingen van Sybille Kennes en Lieven Theys; dat uit het administratief dossier immers blijkt dat Sybille Kennes wel kandidaat was voor een tijdelijke aanstelling in de ook door verzoekster begeerde betrekking, maar niet door de raad van bestuur werd aangesteld; dat de gevorderde nietigverklaring bijgevolg in die mate geen voorwerp heeft; dat voorts uit het administratief dossier blijkt dat Lieven Theys als houder van het diploma van licentiaat in de rechten is aangesteld in een andere betrekking, rechtswetenschappen, waarvoor verzoekster geen kandidaat was; dat verzoekster bijgevolg geen belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring;

Overwegende dat aangenomen kan worden dat verzoekster bij het indienen van haar vordering geen duidelijk inzicht had in de precieze beslissingen van de verwerende partij, behalve de zekerheid zelf niet de nagestreefde tijdelijke aanstelling te hebben gekregen; dat zij echter uiterlijk bij de kennisneming van het administratief dossier daarover opheldering heeft verkregen; dat zij heeft nagelaten bij het verder verloop van de procedure, laat staan bij de eerst mogelijke procedurestap, het oorspronkelijk voorwerp van haar beroep in die zin te preciseren of uit te breiden tot de aanstellingen van Erna Hosten, Johan Delodder en Marlene Matyn; dat

bijgevolg het beroep hierna wordt onderzocht met betrekking tot de tijdelijke aanstellingen van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere en de daaruit blijkende weigering van de verwerende partij om verzoekster aan te stellen;

Over de gegrondheid van het oorspronkelijk beroep, wat de aanstellingen van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere betreft.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel onder meer aanvoert dat artikel 318 van het hogescholendecreet is geschonden omdat zij uit die bepaling een voorrang put ten aanzien van de aangestelde personeelsleden; dat zij ter toelichting van het middel onder meer stelt dat bij de aanstelling voorafgaandelijk geen criteria werden opgesteld door de verwerende partij en dat de aanstelling puur willekeurig gebeurde, terwijl zij het voordeel van de overgangsbepaling geniet bedoeld in artikel 318, 2°, b, derde streepje, van het hogescholendecreet;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord opmerkt dat het hogeschoolbestuur bij de toekenning van de tijdelijke aanstellingen “heeft [...] vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking kwam voor het genieten van de overgangsmaatregelen zoals omschreven in art. 318, 2°, van het [hogescholendecreet]”, dat “het departement Simon Stevin (voorheen IHOSS) op basis van criteria een voorstel [heeft] geformuleerd welke van de personeelsleden, niet ressorterend onder art. 318, 2°, van het HOBU-decreet, per 1.9.1995 opnieuw worden aangesteld”, dat de raad van bestuur op 6 september 1995 het advies van de departementen inzake de tijdelijke aanstellingen bekrachtigd heeft, dat ingevolge de navolgende volgehouden briefwisseling van verzoekster advies gevraagd werd aan de administratie over de erkenning van de beroepservaring, dat ingevolge het antwoord van de administratie op 17 oktober 1995 de erkenningscriteria werden vastgelegd, dat uit de overgemaakte attesten inzake nuttige ervaring van verzoekster bleek dat het departement onderwijs enkel nuttige ervaring had erkend ten belope van twee jaar, elf maanden en twaalf dagen en dat deze nuttige ervaring “ingevolge bovenvermelde beslissing van de Raad van Bestuur” niet voldeed; dat de verwerende partij meer bepaald wat betreft het besproken middelonderdeel als volgt afstand neemt van verzoeksters stellingname :

“Voor de toepassing van art. 99 van het HOBU-decreet wijst verwerende partij er op dat dit art. krachtens art. 369, § 1, van hetzelfde decreet pas in werking treedt op 1.1.1996.

Om reden dat dit toch enigszins een onduidelijke situatie creëerde voor de Hogeschool inzake de bepalingen van art. 318, 2° van hetzelfde decreet, omdat

art. 318 krachtens art. 74 van het Decreet van 19.4.1995 in werking trad op 1.9.1995, heeft de Hogeschool deze onduidelijkheid gesignaleerd aan de Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek. Na het ontvangen van het standpunt van de administratie heeft de Hogeschool na het bereiken van een akkoord in het Hogeschoolonderhandelingscomité een beslissing genomen in haar Raad van Bestuur op 17.10.1995. Het Hogeschoolbestuur heeft autonoom de criteria bepaald inzake de erkenning van de nuttige beroepservaring en tevens bepaald dat de bewijslast berust op het betrokken personeelslid.

Op vraag van de Hogeschool kon verzoekster geen 10 jaar in die zin erkende nuttige ervaring aantonen en kon zij dan uiteraard ook niet beroep doen op art. 318, 2° van het HOBU-decreet”;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord onder meer dupliceert dat er ten tijde van de aanstelling geen criteria bestonden, dat men dit post factum heeft willen herstellen; dat zij voorts aanvoert wel degelijk te voldoen aan de later aangenomen criteria voor erkenning van beroepservaring nu ook haar geldelijke anciënniteit ter zake is erkend;

Overwegende dat verzoekster in de laatste memorie nogmaals onderstreept dat de raad van bestuur slechts post factum criteria heeft aangenomen voor de erkenning van de beroepservaring, dat uit de memorie van antwoord blijkt dat er bij de besluitvorming “ten genen dele daarmee is rekening gehouden”, dat er is voortgegaan op volstrekt andere criteria, dat vooraleer die criteria konden worden toegepast “er eerst en vooral moet toepassing gemaakt worden van de overgangsbepaling van 318 Hogeschooldecreet, waarop verzoekende partij zich als enige kon beroepen” en ten slotte, dat zij in elk geval voldoet aan de later aangenomen definitie van de nuttige beroepservaring;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie volhardt dat verzoekster geen tien jaar nuttige ervaring voor het hoger onderwijs kan aantonen, dat de ervaring die verzoekster opdeed als secretaresse, bediende en opsteller vooraleer zij haar diploma behaalde in 1984 onmogelijk als “nuttig” kan worden aanzien voor de geambieerde functie in het hoger onderwijs, dat verzoekster ook heeft nagelaten overeenkomstig artikel 99 van het hogescholendecreet de ervaring aan te tonen of het nuttig karakter ervan te bewijzen, dat de geldelijke anciënniteit op zich geen bewijs kan zijn nu die anciënniteit is toegekend voor ervaring die verzoekster deed gelden toen zij nog werkzaam was in het secundair onderwijs en zij nooit een erkenning heeft ingediend voor het hoger onderwijs;

Overwegende dat verzoekster aanspraak maakt op een aanstelling bij de verwerende partij op grond van artikel 318 van het hogescholendecreet, dat overgangsbepalingen bevat ten gunste van personeelsleden van de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogescholen waarop het hogescholendecreet toepasselijk is; dat het geschil tussen verzoekster en de verwerende partij enkel de voor de toepassing van die overgangsbepaling vereiste “tien jaar nuttige beroepservaring” betreft; dat niet wordt betwist dat verzoekster voor het overige voldoet aan de andere in dit artikel gestelde voorwaarden vereist om te kunnen genieten van de overgangsbepaling;

Overwegende dat artikel 99 van het hogescholendecreet een definitie geeft van nuttige beroepservaring (“De ‘nuttige beroepservaring’ is de ervaring verworven door de uitoefening van een ambacht, beroep of artistieke bedrijvigheid. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, komen voor de nuttige beroepservaring zowel diensten gepresteerd binnen als buiten het onderwijs in aanmerking, voor zover zij onderworpen waren aan het stelsel van de sociale zekerheid”) en het hogeschoolbestuur opdraagt de nuttige beroepservaring te beoordelen “rekening houdend met het vacante ambt aan de hand van door het personeelslid verstrekt bewijsmateriaal”;

Overwegende dat verzoekster gevraagd heeft, in het kader van haar kandidaatstelling, om haar beroepservaring met het oog op de toepassing van de overgangsbepalingen te beoordelen; dat zij immers bij haar kandidaatstelling op het daartoe bestemd formulier een overzicht gaf van haar ervaring in en buiten het onderwijs; dat een bij die aanvraag gevoegde bijlage die wellicht uitgaat van het departementshoofd vermeldt dat verzoekster “voldoet aan de voorwaarden” bedoeld in artikel 318, 2°, van het hogescholendecreet en meer bepaald aan de tien jaar nuttige beroepservaring “onder voorbehoud erkenning HS-bestuur”; dat verzoekster bijgevolg informatie over haar beroepservaring heeft gegeven en wel op de wijze vereist door het haar ter hand gestelde formulier; dat in die omstandigheden en gegeven de bijgaande verklaring van het departementshoofd, daargelaten of artikel 99 van het hogescholendecreet reeds van toepassing was op dat ogenblik, de verwerende partij nu aan verzoekster alleszins niet kan verwijten, voor een ontvankelijk beroep op de overgangsmaatregelen, de vereiste ervaring niet te hebben aangetoond of het nuttig karakter niet te hebben bewezen;

Overwegende dat de verwerende partij om verzoekster nuttige beroepservaring te ontzeggen verwijst naar de door haar raad van bestuur op 17 oktober 1995 vastgelegde criteria; dat evenwel tot de bestreden aanstellingen is besloten door de raad van bestuur op 6 september 1995; dat de na die beslissing daterende briefwisseling tussen, eerst, verzoekster en de verwerende partij en, vervolgens, de verwerende partij en de administratie, en de daarin besloten twijfel omtrent de toepassing van artikel 99 van het hogescholendecreet er van doen blijken dat eerst op 17 oktober 1995 door het hogeschoolbestuur bij wijze van algemene regel criteria met betrekking tot de erkenning van de nuttige beroepservaring werden aangenomen; dat die regeling bijgevolg niet op de besluitvorming in de raad van bestuur van 6 september 1995 kan worden betrokken; dat de bestreden aanstellingen en de daarin besloten weigering om verzoekster aan te stellen bijgevolg niet hun grondslag kunnen vinden in de interne regelgeving die pas later door het hogeschoolbestuur werd aangenomen; dat de Raad van State met de beslissing van de raad van bestuur van 17 oktober 1995 geen rekening mag houden voor de beoordeling van de wettigheid van de beslissing van 6 september 1995;

Overwegende dat dan de vraag blijft of, zoals de verwerende partij beweert, het hogeschoolbestuur bij de toekenning van de tijdelijke aanstellingen vastgesteld heeft dat verzoekster geen aanspraak kon maken op de overgangsbepalingen en inzonderheid na onderzoek en beoordeling van de door verzoekster meegedeelde informatie heeft geweigerd om de ingeroepen beroepservaring als nuttig te erkennen, rekening houdend met het vacante ambt;

Overwegende dat het antwoord op die vraag ontkennend moet zijn; dat in het administratief dossier geen spoor is van een uitdrukkelijke, laat staan gemotiveerde beslissing van het hogeschoolbestuur omtrent de beroepservaring van verzoekster; dat de beslissing van de raad van bestuur er toe beperkt is, zonder nader motief, “de tijdelijken zoals in bijlage aanwezig, aan te stellen”; dat de raad van bestuur zo doende het voorstel heeft gevolgd van het departementshoofd; dat, voor zover aangenomen zou kunnen worden dat de raad van bestuur zich daarbij ook de motieven van het departementshoofd eigen zou hebben gemaakt, ten overvloede kan worden vastgesteld dat ook dit voorstel nergens gewag maakt van de overgangsbepalingen van het hogeschooldecreet, zelfs niet om de raad van bestuur er op attent te maken dat verzoekster er zich op beroept;

Overwegende dat aldus is komen vast te staan dat aan de aanspraken van verzoekster is voorbijgegaan, niet omdat zij ze onterecht zou hebben doen gelden, maar enkel omdat zij te rechter tijd niet onderzocht zijn geworden; dat de aangevoerde schending van artikel 318 van het hogeschooldecreet in die mate gegrond is; dat dit leidt tot de vaststelling dat de bestreden aanstellingen onwettig zijn;

Over de gegrondheid van het beroep wat de impliciete weigering betreft.

Overwegende dat verzoekster ook de nietigverklaring vraagt van de “beslissingen” van de raad van bestuur “waarbij impliciet geweigerd werd [haar] aan te stellen”; dat verzoekster haar belang bij die vordering situeert in haar aanspraken op toepassing van de overgangsbepalingen van het hogescholendecreet en op de volgens haar daarin besloten gebonden bevoegdheid voor de verwerende partij om haar de aanstelling toe te kennen; dat verzoekster die aanspraken kracht bijzet door te verwijzen naar de door de verwerende partij op 17 oktober 1995 zelf aangenomen criteria;

Overwegende dat de weigering om verzoekster aan te stellen weliswaar blijkt uit de bestreden aanstellingen van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere, maar er niet mee samenvalt; dat het om verschillende beslissingen gaat, de ene expliciet, de andere impliciet; dat ook impliciete beslissingen voor nietigverklaring vatbaar zijn; dat het voor verzoekster ook nut kan hebben om, met de vernietiging van de bestreden aanstellingsbesluiten, tevens de nietigverklaring te vragen van de weigering haar aan te stellen; dat inwilliging van die bijkomende vordering immers maatregelen van rechtsherstel vereist die specifiek op haar rechtssituatie betrekking hebben, hetgeen niet het geval zou zijn indien alleen de vernietiging van de aanstellingsbesluiten van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere werd gevraagd en uitgesproken; dat immers het bijkomend rechtsherstel dat de overheid na en naast een vernietiging eventueel verplicht is te verlenen normaal beperkt is tot hen wier rechtssituatie door de vernietigde beslissing gewijzigd werd of juist niet gewijzigd werd;

Overwegende dat de uitdrukkelijke nietigverklaring van de impliciete weigering om verzoekster aan te stellen het hogeschoolbestuur er toe verplicht zich opnieuw over de aan haar geweigerde aanstelling uit te spreken, zulks op straffe van schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest; dat,

wat de overheid die zich opnieuw uitspreekt, daarbij nog mag of kan doen, afhankelijk is van het motief dat tot de nietigverklaring van de afwijzende beslissing heeft geleid en dat doet kennen welke rechtsplicht het bestuur bij het nemen van de beslissing heeft overtreden;

Overwegende, wat die rechtsplicht betreft, dat weliswaar door de verwerende partij niet wordt tegengesproken dat Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere geen beroep kunnen doen op de overgangsbepalingen; dat mogelijk dan ook alleen verzoekster zich op de overgangsbepalingen mag beroepen; dat een erkenning van verzoeksters aanspraken het hogeschoolbestuur er toe dwingen moet aan verzoekster alsnog de bestreden aanstelling met terugwerkende kracht te verlenen; dat voor een antwoord hierop doorslaggevend blijkt te zijn te weten of verzoekster beschikt over tien jaar nuttige beroepservaring; dat het “nuttig” zijn van de beroepservaring een beoordeling vereist die de door het belanghebbende personeelslid ingeroepen ervaring in relatie brengt met het uit te oefenen ambt in de hogeschool; dat die beoordeling een zaak is van discretionaire, en niet van gebonden bevoegdheid; dat zoals gezien ten tijde van de bestreden beslissingen een stellingname ontbreekt vanwege het hogeschoolbestuur over de erkenning van de nuttige beroepservaring van verzoekster; dat het hogeschoolbestuur weliswaar naderhand criteria heeft vastgesteld, maar het ook dan niet nodig heeft gevonden om zich formeel uit te spreken over de door verzoekster naar voor gebrachte ervaring; dat de verwerende partij in haar briefwisseling met verzoekster ook steeds enkel verwijst naar de beslissing van de raad van bestuur van 6 september 1995, als gezien ten onrechte, en naar de beslissing van de raad van bestuur van 17 oktober 1995, als gezien een algemene regelgeving en geen individuele toepassing van die regeling op de concrete gegevens van verzoeksters aanvraag; dat de Raad van State bijgevolg moet vaststellen dat er door het hogeschoolbestuur vooralsnog geen onderzoek en beoordeling is gebeurd van verzoeksters aanspraken; dat het ook niet toekomt aan de Raad van State om zelf die beoordeling te doen; dat ook de argumenten die de verwerende partij in de memories ontwikkelt met betrekking tot de al dan niet bestaande relevantie van verzoeksters beroepservaring en geldelijke anciënniteit niet ter zake dienen, nu niet blijkt dat die elementen hetzij aan de bestreden weigeringsbeslissing ten grondslag hebben gelegen, hetzij later tot een door het bevoegd gezag van de hogeschool geformaliseerde beslissing hebben geleid; dat bijgevolg de door verzoekster aangevoerde gebonden bevoegdheid in hoofde van de verwerende partij nog geenszins is komen vast te staan;

Overwegende evenwel dat, ook al vergist verzoekster zich over het al dan niet bestaan van een dergelijke rechtsplicht in hoofde van de verwerende partij, om haar de nagestreefde aanstelling te verlenen, het rechtmatigheidsbezwaar dat de Raad van State reeds gegrond heeft bevonden in verband met de bestreden aanstellingsbesluiten, ook betrokken kan worden op de weigeringsbeslissing; dat immers die weigering om verzoekster aan te stellen evenzeer onwettig is, nu zij geen steun vindt in een deugdelijke afweging van verzoeksters aanspraken op de overgangsbepalingen; dat de nietigverklaring op grond van dit middel bijgevolg meebrengt dat de verwerende partij verplicht is zich opnieuw uit te spreken over verzoeksters aanspraken op de tijdelijke aanstelling en daarbij in principe formeel stelling zal moeten nemen over verzoeksters beroep op toepassing van de overgangsbepalingen;

Over de uitbreiding van het voorwerp.

Overwegende dat verzoekster op 25 maart 1996 een memorie indient waarin zij betoogt op 23 januari 1996 een mededeling te hebben ontvangen van de beslissing van de verwerende partij dat zij, gezien zij op 1 oktober 1995 niet in dienst was van de hogeschool of haar rechtsvoorganger, zij evenmin heraangesteld werd met ingang van 1 januari 1996; dat die beslissing volgens verzoekster “rechtstreeks voortbouwt” op de weigering om haar aan te stellen en dat uit de annulatie van de door haar oorspronkelijk bestreden beslissingen voortvloeit dat de weigering om haar op 1 januari 1996 aan te stellen iedere rechtskracht mist en tevens uit het rechtsverkeer dient te worden verwijderd; dat zij verzoekt het voorwerp van haar beroep dienovereenkomstig uit te breiden;

Overwegende dat voor de oorspronkelijk geambieerde betrekking een wervingsprocedure met een externe openbare oproep aan kandidaten in het Belgisch Staatsblad is gevolgd; dat de beslissing om verzoekster vanaf 1 januari 1996 niet aan te stellen “gezien zij op 1 oktober 1995 niet in dienst was van de hogeschool of haar rechtsvoorganger” genomen is in het kader van een aanstellingsronde die het gevolg is van een interne werving die enkel van toepassing is op de bij de hogeschool in dienst zijnde personeelsleden met toepassing van artikel 335, § 1, derde lid, van het hogescholendecreet; dat het uitsluiten van verzoekster van die aanstellingsronde het rechtstreeks gevolg is van de weigering om haar in een van de kwestieuze betrekkingen aan te stellen;

Overwegende dat de verwerende partij de heraanstelling van verzoekster heeft geweigerd op grond van een motief waarvan de deugdelijkheid vooralsnog niet blijkt; dat de mogelijkheid tot heraanstelling van verzoekster afhankelijk is van het rechtsherstel dat haar wordt geboden ingevolge de nietigverklaring van de door haar bestreden aanstellingsbesluiten; dat, zo dit rechtsherstel zou doen blijken dat aan verzoekster onterecht een aanstelling van 1 september 1995 tot 31 december 1995 is geweigerd, dit tot gevolg heeft dat zij ook voor de heraanstelling vanaf 1 januari 1996 in aanmerking moest komen; dat een aanstelling op grond van artikel 318 van het hogescholendecreet verzoekster in een zelfs nog gunstiger positie zou brengen; dat, om de verwerende partij er toe te brengen zich alleszins opnieuw uit te spreken ditmaal op grond van een deugdelijk motief, er reden is ook de weigering tot heraanstelling te vernietigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

1. de beslissing van 6 september 1995 van de raad van bestuur van de autonome hogeschool West-Vlaanderen waarbij Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere worden aangesteld in een tijdelijke betrekking van 1 september 1995 tot 31 december 1995 en de daaruit blijkende weigering om Marie-Jeanne Deschepper die tijdelijke aanstelling te verlenen;
2. de weigering van de autonome hogeschool West-Vlaanderen om Marie-Jeanne Deschepper aan te stellen met ingang van 1 januari 1996 omdat zij op 1 oktober 1995 niet in dienst was van de hogeschool of haar rechtsvoorganger.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen voor het overige.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenentwintig januari 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.